

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010455
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4218010455.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému F. D. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného F. D. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 22.01.2020, sp. zn. 3T/81/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 09.07.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného F. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný F. D. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

najmenej od mesiaca júl 2017 až do XX.XX.XXXX, kedy bol zadržaný a následne vzatý do väzby, v meste G. v jednoizbovom byte na adrese B. XXXX/XX svoju matku M. D., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, v stave opitosti s pravidelnosťou najmenej raz za dva týždne fyzicky napádal údermi päsťou do rôznych častí tela, trhaním za vlasy a v jednom prípade vytrhnutím náušnic z uší a to takým spôsobom, že ich obe chytil a potiahol ich smerom nadol, ponížoval ju vulgárnymi nadávkami, vyhrážal sa jej zabitím, pričom najmenej v jednom prípade sa tak stalo v situácii, že držal v ruke nôž, arogantne sa dožadoval peňazí, ktoré potreboval na alkohol, opakovane prichádzal domov opitý v neskorých nočných hodinách, niekedy aj v spoločnosti ďalších osôb ovplyvnených alkoholom neberúc ohľad na pomery v byte, vek a zdravotný stav svojej matky, ktorej tak znemožňoval spánok, čo viedlo u poškodenej k nespavosti z dôvodu permanentnej obavy o jej život a zdravie, k odchodu z bytu najmenej v dvoch prípadoch, kedy sa na prechodnú dobu uchýlila ku svojej dcére a ku svojej známej, ale neskôr aj k rezignácii v tom smere, že by vedela tento nežiaduci stav nejako zvrátiť, alebo ovplyvniť vo svoj prospech, čo vyvrcholilo tým, že poškodenej M. D. dňa XX. februára XXXX od vyčerpania spadla na chodbe uvedeného bytu a následne bola odvezená do Nemocnice v Komárne, kde boli po jej vyšetrení zistené zranenia a to pomliaždenie hrudníka, chrbta, pravej hornej končatiny, ľavého kolena, hlavy - záhlavia, zápal kože, podkožia pravého ramena a laktťa s predpokladanou dobou liečenia 7 dní.

Podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody 5 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 73 odsek 2 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o vine a výroku o treste napadnutého rozsudku, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch svojho odvolania vytkol súdu I. stupňa, že nesprávne vyhodnotil skutkový a právny záver, keď dospel k záveru, že skutok sa stal a naplnil skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej a osoby a

zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona. Súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a nebral do úvahy tie dôkazy, ktoré svedčia v jeho prospech a skutočnosť, že svedkyňa P., že uviedla, že konflikty medzi ním a poškodenou vnímala ako v poriadku a vždy to tak vnímala aj poškodená. Uviedla, že keď bol triezvy, tak bol šikovný a vie pracovať. Ďalej poukázal na výpoveď svedkyne Koraiovej, ktorá s uviedla počas výsluchu dňa 06. 06. 2018, že poškodená nikdy nespomínala, že ju bil alebo niečo podobné. Okrem toho svedkyňa uviedla, že na poškodenej bolo vidieť neraz, že viac pije, lebo sa tackala, keď išla do obchodu alebo vyniesť smeti. Rovnako táto svedkyňa potvrdila, že keď nemal vypité, tak bol slušný, uvádza, že svedkyňa N. osobne s vlastnými zmyslami ani raz nezažila, že by došlo k fyzickému napadnutiu na poškodenú z jeho strany a uviedla, že poškodená bola často pod vplyvom alkoholických nápojov. Taktiež svedkyňa T. uviedla na hlavnom pojednávaní dňa 04. 09. 2019, že bol slušný a ani raz nevidela na vlastné oči, že by bol poškodenú napadol. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok U. a dal do pozornosti súdu, že rovnako treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. C., ktoré boli medzi ním a poškodenou boli vtedy, keď boli obaja pod vplyvom alkoholických nápojov, avšak nedosiahli takú úroveň, aby sa to dalo kvalifikovať ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Vzhľadom na to, že 8 krát boli privolaný policajti a keby poškodená mala zranenia, určite by začali ex offo trestné stíhanie voči jeho osobe a nielen na základe podnetu jeho sestry. Dokazovaním nebolo preukázané, že sa skutok stal a ani to, že ho spáchal. Namietal, že nikdy nemal v úmysle niekoho týrať ani fyzicky či psychicky ublížiť, to znamená, že v konaní nebol dostatočne preukázaný ani úmysel. Trest považuje za nespravodlivý a neprimeraný, pretože z jeho strany nebolo preukázané dostatočne spáchanie trestného činu. Uviedol, že v prípade, ak má výpoveď svedka slúžiť ako jediný dôkaz, preukazujúci jeho vinu bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. V danom prípade však vzhľadom na uvedené nezrovnalosti, na ktoré poukázal aj pri samotných výpovediach svedkov v súdnom konaní a s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“ má za to, že nebolo nepochybné a náležite preukázané, že skutky, čo do spôsobu ich spáchania a času ich spáchania tak, ako sú uvedené v obžalobe a v napadnutom rozsudku sa stali a že ich spáchal on. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, písmeno e/ Trestného poriadku a spod obžaloby by ho podľa § 285 písmeno a/ a písmeno c/ Trestného poriadku oslobodiť.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila okresná prokurátorka v Komárne a uviedla že argumentácia obsiahnutá v písomnom vyhotovení odvolania je totožná s tou, ktorú uplatňovala obhajoba na hlavných pojednaniach. Hodnotenie dôkazov je neúplné a zjavne tendenčné, netýka sa celého radu ďalších dôkazov svedčiacich o vine obžalovaného a to výpovede poškodenej pri podaní trestného oznámenia, výpovede svedkyne - sestry obžalovaného, ale vlastnej výpovede obžalovaného, či ďalších listinných dôkazov a znaleckého posudku vypracovaného psychiatrom na obžalovaného. Tendenčné je hodnotenie vybranej časti dôkazov z dôvodu, že poukazuje na čiastkové údaje uvádzané svedkami vytrhnuté z kontextu a nie výpovede ako celku. Je faktom, že ani že ani jedna z osôb, ktoré boli vypočuté v procesnom postavení svedka, nebola prítomná pri konkrétnom útoku obžalovaného na jeho matku, čo je však situácia obvyklá v trestných veciach domáceho násillia, ktoré sú špecifické práve tým, že ku skutkom dochádza najčastejšie za zatvorenými dverami domovov, kam verejná kontrola nemá dosah. Je nepochybné, že domáce násillie možno spáchať aj na osobe so sklony k požívaniu alkoholu, pretože násillie akéhokolvek druhu, nie možné ničím ospravedlňovať. Podstatné je totiž to, že medzi páchatelom a obeťou ide o nerovný vzťah poznamenaný snahou násillníka dostať obeť po svoj vplyv a manipulovať s ňou, ale aj tým, že obeť sa snaží prispôbiť a vyhovieť násillníkovi veriac, že situácia sa zmení jej prospech. Pokiaľ ide o uložený trest, tento bol vymeraný v zákonom stanovenej trestnej sadzbe zvýšenej s prihliadnutím na to, že obžalovaný sa za vinu mu kladeného zločinu dopustil ako opätovného, vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu odsúdeniu za zločin vydierania. Tohto zločinu, ale aj ďalších troch prečinov násillného charakteru sa vždy dopúšťal voči ženám ako blízkym osobám. V predchádzajúcom období uložené a vykonané nepodmienečný trest odňatia slobody, rovnako ako ani nariadené ochranné protialkoholické liečenie svoj účel nesplnili. Navrhla, aby krajský súd z tohto dôvodu podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného zamietol.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie krajského súdu nedostavil, upovedomenie o verejnom zasadnutí mal riadne a včas doručené (15.06. 2020, č.l. 416 spisového materiálu), lehotu na prípravu verejného zasadnutia mal zachovanú, neúčast' na verejnom zasadnutí neospravedlnil, pretože oznámenie riaditeľa zariadenia, v ktorom sa v čase konania verejného zasadnutia obžalovaný nachádzal, nie možné

považovať za ospravedlnenie neúčasti obžalovaného na verejnom zasadnutí. Obžalovaný bol v doručenom upovedomení (kópia, ktorého sa nachádza na č. I. 411 spisového materiálu), riadne poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti a preto krajský súd za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, nad rámec uvedeného nič nedoplnil a navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, súd I. stupňa vyhodnotil skutkový stav v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku, dospel k správne mu záveru o vine, pri ukladaní trestu správne aplikoval ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona a trest preto považuje za primeraný. Navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku a v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovediach svedkov a to predovšetkým svedkyne O. P., ktorá vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, pričom je potrebné zdôrazniť, že všetky výpovede v prípravnom konaní boli vykonané za zachovania práva obžalovaného na obhajobu, pretože o týchto výsluchoch bol obžalovaný upovedomený, či už osobne alebo prostredníctvom obhajcu, a bola mu tak daná možnosť týchto výpovedí sa zúčastniť a klásť svedkom otázky, uviedla, že problémy medzi obžalovaným a poškodenou nastali práve vtedy, keď sa tento našťahoval k svojej matke, čo zodpovedá času uvedenému vo výroku napadnutého rozsudku, zdôraznila aj skutočnosť, že obžalovaný rád požíva alkoholické nápoje. Správal sa k poškodenej agresívne, o konfliktoch medzi obžalovaným a matkou vedela od sestry obžalovaného, videla aj zranenia na jej tele a predovšetkým o správaní obžalovanej k nej vedela od samotnej poškodenej, ktorá sa jej viackrát na obžalovaného sťažovala, vrátane toho, že uvádzala, že obžalovaný ju fyzicky napadol, popisovala jej svoj psychický stav v dôsledku správania sa obžalovaného. Taktiež pri poslednej návšteve v nemocnici videla na poškodenej zranenia, o ktorej jej poškodená povedala, že sú následkom fyzického napadnutia obžalovaným. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní zmenila výpoveď v prospech obžalovaného, avšak sama na hlavnom pojednávaní objasnila účelovosť svojej výpovede svojím vyjadrením, že chce pomôcť obžalovanému. Z výpoveďou tejto svedkyne v konečnom

dôsledku korešpondujú aj výpovede svedkýň G., a svedkyne N. a svedkyne T., ktoré zhodne ako v podstate bezprostredné susedy poškodenej, uvádzali konflikty medzi obžalovaným a poškodenu, zhodne uviedli hrubé a vulgárne správanie obžalovaného vo vzťahu k poškodenej a to pod vplyvom alkoholických nápojov, svedkyne potvrdili aj skutočnosť, že obžalovaná mala na tele zranenia, uvádzala im fyzické útoky obžalovaného a svedkyňa T. potvrdila aj skutočnosť, že posledné týždne chodievali do bytu poškodenej viacerí ľudia pod vplyvom alkoholu a robili tam „neporiadok“. Potvrdila aj správanie obžalovaného pod vplyvom alkoholu, ktorý pokiaľ sa nedostal do bytu kopal do dverí a poškodenej vulgárne nadával. Obžalovaný sa síce odvolával na svedka U., ktorý však uviedol, že obžalovaného nenavštevoval a nevie sa vyjadriť k tomu, ako spolu s poškodenu žili. Vo vzťahu k obhajobe obžalovaného, že svedkyne na hlavnom pojednávaní uvádzali, že pokiaľ nebol obžalovaný pod vplyvom alkoholických nápojov, bol slušný a vedel pracovať, krajský súd udáva, že dané je vo vzťahu k jeho konaniu k poškodenej a k následkom jeho konania irelevantné, pretože z obsahu výpovedí týchto svedkov je zrejmé, že takto sa mal obžalovaný správať pod vplyvom alkoholických nápojov, ktorých požitie bolo u obžalovaného zistené aj v čase, keď bol zadržaný príslušníkmi polície. V neposlednom rade krajský súd poukazuje na to, že zo spáchania skutku ho usvedčuje aj výpoveď svedkyne H. N., ktorá síce na hlavnom pojednávaní zo zákonných dôvodov odmietla vypovedať, avšak jej výpoveď na hlavnom pojednávaní bola riadnym procesným postupom upravená Trestným poriadkom prečítaná. Z obsahu tejto výpovede vyplýva konkrétne správanie obžalovaného k poškodenej, ktoré zodpovedá aj výpovediam ostatných svedkov. Nezostalo bez povšimnutia krajského súdu, že pitvou poškodenej neboli na jej tele zistené žiadne zranenia, avšak je potrebné uviesť, že od spáchania skutku do smrti poškodenej uplynulo obdobie 3 týždňov, v tomto čase nebola v styku s obžalovaným, pretože tento sa nachádzal vo väzbe, a teda toto obdobie aj zodpovedá zhojeniu následkov zranení na jej tele. Všetky tieto dôkazy vo svojom súhrne, pričom ide o dôkazy priame, odôvodňujú jediný logický záver, že skutok sa stal a zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právne vete napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne nezistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť a zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, správne však postupoval pri ukladaní trestu u obžalovaného podľa § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákon, pretože obžalovaný sa opätovne dopustil zločinu vzhľadom na to, že bol rozsudkom Okresného súdu Komárno z 28.10.2010 sp. zn. 3T/118/2010 uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 2 roky a 8 mesiacov a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktorý vykonal dňa 14.12.2015 a ukladal mu trest na spodnej hranici týmto postupom zvýšenej trestnej sadzby bez použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona. Správne obžalovaného zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za splnenia podmienok ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona. Pokiaľ ide o výmeru uloženého trestu, krajský súd je toho názoru, že trest u obžalovaného nie je nespravodlivý ani neprimerane prísny, práve naopak je neprimerane mierny vzhľadom na predchádzajúcu trestnú činnosť obžalovaného taktiež vo všetkých prípadoch násilného charakteru. Vzhľadom však na absenciu odvolania prokurátora, nebolo možné obžalovanému sprísniť uložený trest odňatia slobody.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.